

■ Hver eneste bevægelse gør ondt. Små ting, som at rejse sig op fra gulvet, er smertefuldt for Morten.

■ Der er en tydelig forskel på Mortens højre og venstre læg. Det er det venstre underben, der skal fjernes ved amputationen.

” - Men allerede på skadestuen fik jeg at vide, at det aldrig ville blive helt godt. Jeg skulle være glad, hvis jeg kom til at gå lidt på foden igen, men jeg skulle ikke forvente ret meget andet end ubehag.

Lægernes vurdering efter ulykken.

I 2008 får Morten sat en ankelprotese i med håbet om, at det giver mere bevægelse i anklen.

Men allerede i 2009 gennemgår Morten en ny operation, hvor ankelprotesen bliver renset for arvæv og brusk.

Samtidig sætter kirurgen en 25 cm lang nål op igennem hælen, op til vristen, for at fiksere leddet.

Men heller ikke den operation er en succes, og nerverne er så ødelagte, at Morten har en konstant sovende fornemmelse i tæerne, og

det føles som om, der er en pude i hælen.

Morten begynder at overveje sine muligheder.

- Som jeg så det, havde jeg tre muligheder. Jeg kunne lade det være som det var og leve med, at min ryg tog mere skade. Jeg kunne prøve at gøre anklen helt stiv, og måske blive smertefri, eller jeg kunne få amputeret mit venstre underben.

Morten vælger hurtigt den første mulighed fra. Udsigten til kun måske at blive smertefri er heller ikke god nok.

